

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
Cena oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo.
Naročnina: Zedinjena država (raven Chicago) \$5.00 na leto, \$2.50 na pol leta in \$1.25 na tri mesece; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.65 na tri mesece, in za inozemstvo \$8.00.
Naslov na vse, kar ima stik s listom:
"PROSVETA"
2657-59 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.
"THE ENLIGHTENMENT"
Organ of the Slovene National Benefit Society.
Owned by the Slovene National Benefit Society.
Advertising rates on agreement.
Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.
"MEMBER of THE FEDERATED PRESS"

Datum v oklepaju n. pr. (Jan. 31-23) poleg valnega imena na naslova pomeni da vam je s tem dnevom potekla naročnina. Ponovite jo pravočasno, da se vam ne ustavi list.

NEKATERE ŽELEZNIŠKE DRUŽBE SO UMAKNILE ZAHTEVO ZA ZNIŽANJE MEZDE.

Vesti iz New Yorka so poročale, da so nekatere železniške družbe umaknile svojo zahtevo za znižanje mezd, ki so jo predložile železniškemu delavskemu odboru. Ta zahteva se nanaša na prometne uslužbence.

Kadar železniške družbe izvrše tako potezo, tedaj jo ne store izoglj usmiljenja do svojih uslužbencev. Za tako potezo imajo vselej tehtne vzroke.

Železniške družbe, ki imajo bolj previdne ravnatelje in predsednike, so se naučile iz zadnje stavke, da je stavka nož, ki reže na dve strani. Ako provocirajo svoje uslužbence toliko časa, da zastavkajo, je res, da imajo uslužbenci največjo škodo, ali ravno tako imajo veliko škodo tudi železniške družbe.

Javnosti se ne da vedno nasuti peska v oči, da to verjame, kar poročajo železniški ravnatelji in predsedniki v listih. Ameriška javnost je pričela prav dobro razumeti, da stavke ne nastanejo zaradi tega, ker se železniškim uslužbencem ne ljubi delati, ampak da so izvršene preje velike provokacije, preden železniški uslužbenci ustavijo delo.

V prihodnji predsedniški kampanji bo pa nacionalizacija ameriških železnic igrala precejšnjo vlogo. Saj tako poročajo iz Washingtona. Za železniške ravnatelje in predsednike pa ni dobro, ako so takrat razgaljeni kot provokaterji stavk, kadar prihajajo tako važna vprašanja za železniške družbe v volilno kampanjo. Taka razgaljenja vplivajo na volilce in lahko se zgodi, da gre večina volilcev z onimi, ki priporočajo in zahtevajo nacionalizacijo ameriških železnic pod najbolj trdimi pogoji za privatne lastnike ameriških železnic.

Ali je mogoče to dejstvo učinkovalo na ravnatelje in predsednike nekaterih železniških družb, da so postali mehki in dobrosrčni napram svojim uslužbencem?

ALI RES PRIMANJKUJEJO NAVADNI DELAVCI?

Tovarnarji in industrijski baroni stokajo, da primanjkujejo navadni delavci in da je treba zaradi tega dovoliti, da pride večje število navadnih delavcev iz zaostalih dežel v Ameriko.

Neka vest iz New Yorka pripoveduje, da so mestne oblasti najele dvanajst tisoč delavcev za kidanje snega na mestnih ulicah. Kidanje snega ni stalno delo. Pravzaprav še sezonsko delo ni! Res je, da pozimi pada sneg. Ali ravno tako je resnica, da ne pada skozi vso zimo. Delavci, ki so najeti za kidanje snega, delajo komaj po nekaj dni v mesecu pozimi. Ako so mestne oblasti lahko najele dvanajst tisoč delavcev za tako delo, ki traja po par dni mesecu, je doprinese dokaz, da ne primanjkujejo navadni delavci.

Majhna vest včasih več pove o delavskem položaju v Ameriki, kot pa dolge jeremijade podjetnikov o pomanjkanju navadnih delavcev.

Dvanajst tisoč delavcev, ki so bili veseli, da so par dni kitali sneg in tako zaslužili po par dolarjev, gotovo niso padli z neba v New York. Ampak brez dela so bili že po tedne in mogoče po mesece. Kajti nihče se ne drenja za delo, o katerem ve, da traja samo po par dni in tudi ni bogve kako dobro plačano. To naj vzamejo na znanje vsi tisti podjetniki, ki kriče, da delavci primanjkujejo in skušajo pokazati delavski položaj v Ameriki v nepravilni luči.

ZAKAJ SE DRAŽI PREMOK?

William C. Altwater kompanija, ki opravlja posle agenta in izvažalca za premog, naznaja 1,300-odstotno delniško dividendno. Vloženi kapital se poviša od sto tisoč dolarjev na en milijon štiri sto tisoč dolarjev.

Kompanija gotovo ni imela izgube s kupčijami in tudi premoga ni prodajala z najnižjim dobičkom, ako je proglasila tako visoko dividendno.

Ali ste že kdaj slišali, da je rudarju ostalo 1,300krat toliko koncem leta, kar je njegov vloženi kapital — njegova delovna moč — produciral v enem letu? Nak, kaj takega ni bilo. Ampak slišali ste, da so bili rudarji koncem leta za eno leto starejši in navadno ravno tako ubožni kot pred letom, včasih pa še ubožnejši.

To podaja ključ za razvozljanje vprašanja, zakaj se premog draži in da so besede o visoki rudarjevi mezdi, ki jo prejema za svojo mukotrpno delo, prazno besediljenje.

SLIKE. IZ NASELBIN.

Farrell, Pa. — Veselica društva "Slovene" SNPJ. je bila dobro obiskana in čista dobička ima društvo \$70. Lepa hvala vsem, tudi tistim, ki so ostali doma in na svidenje na prihodnji zabavi.

Položaj radi dela je tu še precej po volji, kajti vse dela s polno paro. Toda kaj hočemo, z eno roko nam dajejo z drugo pa jemljejo nazaj. Pred Božičem so nas tolažili, da bodo plačo uredili, da bomo prejeli po 20 odstotkov več, sedaj pa so postali o tem kar molče. Mr. Gary si sveda misli, da bomo imeli delavci preveč, če kaj izboljša v plačah in boji se, da bi nam bilo treba plačati dohodninski davek. Posebno ob letu je to nekaj težkega, da bi zvišali plačo, ker kar bog ne, pa svetniki-pozobljejo.

Od neke strani tudi govorijo, da bomo dobili jeklarstvo stavko, da bo Ameriška delavska federacija skušala doseči osemurni delavnik. Mr. Gompers naj kar mirno zaspi, kajti prepričan naj bo, da dokler je on predsednik te federacije, mu ni treba misliti, da bo kaj za nas pridobil. Pridobil bo organizaciji in nam le, če se odstrani. Pri prihodnjem jeklarškem štrajku bo mr. Gompers kar sam štrajkal, kajti preveč bridkih izkušenj ima. Nam delavcem pa ni treba čakati na to, kdaj bo mr. Gompers, Gary, Schwab, Morgan in drugi vrgli kako drobtino s svojih miz. Tudi zastoj je, da bi čakali, da nas bodo rešili nazadnjaški voditelji.

Delavci imamo socialistično stranko, v kateri se nam je organizirati in ob času volitev nastopiti kot en moč, pa bo zmaga naša na političnem kot na strokovnem polju.

Pustimo vse tiste meščanske stranke in njih časopise v miru, kajti ti so naši največji zasedalci, ki nas majo do kosti. Delavci, združimo se in organizirajmo po celem svetu, to naj bo naše geslo.

V naši naselbini je skočil v zakonski jarem rojak Frank Tegel in si izbral za družico Francoso Grezuti iz Monessena, Pa. Svoj dom si je postavil v sredini naše naselbine, tam, kjer je največ blata, na Beachwood Ave. Želimo mu, da bi danes leto čepel ob zibelki ter pel:

"Ajutut, le spanekaj sladku."

Novoporočencema naše čestitke.

Sedaj pa malo o naši naselbini. Trideset družin šteje in par starih pečlarjev, (med katerimi je v teta tudi moja malenkost). Pred nekaj leti je bilo tu na Farrellu jako živahno, kajti kakih dvajset do trideset fantov je bilo. Usoda pa jih je razgnala na vse strani. Nekateri so šli nazaj v staro domovino, a drugi so šli drugam po svetu za boljšim kruhom. Nekaj jih je tudi poiskalo in se poskrbelo za zakonski "fene" odkoder režeji zastoj gledajo po rešitvi. Prav jim je, kaj se pa niso držali pečlarške prisrge za vedno devilstvo. Tudi jaz sem jo bil pobral po svetu, pa še najboljšje je na Farrellu, prišel sem nazaj in upam, da bodo tako storili tudi nekateri drugi.

Pred nekaj meseci je postalo dolgeas rojaku A. S., očetu farrellske pečlarške bande. "Ze vsega sem sit," je rekel, "šel bom po svetu, da bom kaj videl in slišal." "I, le pojdi, pa poglej, kako ga fantje kaj šajfajo v tej draji kontrij," sem mu dejal. Res, Tone se je podal, vzel v roke naročilni list za G. N., v cekar pa stališč starokrajске pratike, sanjske bukve in "Sveto Genovefo". Kako se mu godi po svetu, ne vem, a mislim, da bi bilo še vse O. K., ko bi fant ne bil tak revolucionar, on je namreč tudi zastopnik za D. S., ki nikakor ne gre skupaj z G. N., še manj pa "Sveto Genovefo". Blagor ubogim na duhu...

Vsem prijateljem naznanjam, da bom o tem pustil še vlekli ploč. Na žalost moram namreč konstatirati, da sem bil skozi zadnjih deset let na živem udovcu samo dvajsetkrat. Takele so naše pečlarice, zato pa vidite, da bom na pečelnice tudi jaz imel dolg nos. Ni torej gotovo, da mi ne bodo letos mladi poročenci privlekli ploča ali pa celo babnice iz slame na posteljo. Kar bojim se tega, kajti še skozi deset let je le ploč in zopet ploč. Raditega naznanjam vsem prijateljem in sovražnikom, bivšim mojim zaročenkam, švogram itd., da me na pustni tork zvečer ne bo doma in tudi moja soba bo zaklenjena, ker bom šel na božjo pot k svetemu Antonu, zaščitniku vseh prašičev in varuhu starih pečlarjev, da bi mi izprosil pred vsemogočnim vsaj nekaj mi-

losti za moje stare pečlarške kosti. Hudo je, hudo, ko človek izgubi gumb pri hlačah in ima umazano srajco, potem pa še mrz povrh in se nima kje segreti. Človek bi bil zvest kar trem izvoljenkam naenkrat, a dekleta nočejo biti niti enemu.

Eno tolažbo pa imam, da nisem sam in je še mnogo drugih tako nesrečnih kot sem jaz. Hudo je, če mora človek kar tako na kratko izgubiti vse tisto, kar ima najrajše pri srcu in kar obesil bi se iz obupa, a to ni več tako v modi. Kadar mi bo zopet polumilo rebra na mašini zaradi punce, bom pa še glavo vtaknil v kolo, da bo vedela, da jo "laskam".

Vsem stariim kislim pečlarjem in vsem dekletam, ki so bile zaljubljene pa se niso omožile, pošiljam tisoč pozdravov. — Frank Kramar.

Midway, Pa. — Ker malokdaj čitam kak dopis iz naše naselbine v Prosveti, hočem napisati par vrstic. Nimam za poročati raznih novic. Predpust smo letos imeli bolj kratak, tako, da imajo fantje in dekleta letos le malo časa za domnitev zakonskih zvez. Čuje se pa vendar, da bo vsaj eden zakonski parček skočil v zakonski kurjik.

Na društvenem polju se še precej gibljemo, čeravno so slabe delavske razmere v tej okolici. Na novega leta dan je društvo Glas Naroda, SNPJ., priredilo veselico skupno s Slovensko godbo. Veselica je bila še povoljno obiskana, dasiravno je bilo treba upoštevati Volsteadov 18. amandment k ustavi.

Ob tej priliki se uljudno zahvaljujem rojakom in rojakinjam, kateri so posetili veselico ter tako pripomogli do boljše gmočnega uspeha. Posebno hvalo izrekam rojakom iz bližnje okolice ter članom društva Narodni svet, št. 231, SNPJ. v Primrose, Pa., kateri so se skoro polnoštevilno udeležili naše veselice.

Predpustni čas se hitro bliža k svojemu koncu, zato je društvo G. N. skupno s Slovensko godbo na pihala sklenilo prirediti maskaradno veselico v soboto zvečer dne 10. februarja. Veselica se prične ob šest uri in traja do polnoči. Uljudno tem potom vabimo vse občinstvo, da se udeležijo maskaradne veselice. Vabimo uljudno tudi maske, bodisi prvega ali drugega razreda, da pridejo k naši veselici v polnem številu. Maskam je vstop prost, drugače pa je vstopnina za moške po 50c, za ženske posebej pa 25c.

Za one, ki radi plešejo, bo skrbela slovenska godba na pihala v polni meri za dober prigrizek in okrepčila pa ravnatoka veselilni odbor. Torej na veselo svidenje v soboto zvečer dne 10. februarja v dvorani društva Glas Naroda v Midwayju, Pa. — John Žust, tajnik.

Mullan, Irah. — V naši naselbini se je pripetila nesreča v rovu, katere žrtve so postali trije delavci in od zastrupljenja po plinu ležijo trije težko bolni v bolnišnici. Še več drugih delavcev je, ki več ali manj tripojo na zastrupljenju po strupenem plinu, ki je nastal v rovu Morning pri Mullanu, ko je v rovu izbruhnil požar dne 23. januarja. Med ponesrečenimi, ki so mrtvi, kakor onimi, ki ležijo v bolnišnici, ni nobenega rojaka ne člana našega društva. — J. N. J.

JAVNA GOVORNICA.

Glasovi članov S. N. P. J. in čitateljev Prosvete.

Girard, Ohio. — Veselica, ki se je vršila dne 20. januarja, je bila prav dobro obiskana, zlasti, kar se je tudi vršila igra "Tri sestre". Udeležba je bila od vseh strani velika. Igralci dramatičnega društva "Prešeren" so v splošnem dobro rešili svoje vloge, dati jim moramo pri tem vse priznanje. Posebno se jim zahvaljujemo delničarji Slovenskega doma za njih trud, kajti igrali so v korist doma. Želimo, da bi se kmalu zopet kaj lepega naučili ter nam predstavili, zato jim bodo delničarji Slovenskega doma stali na strani. Rojaki, podpirajte in delujte za ta dramatični klub, da raste in procvita v ponos naš vseh.

Delničarji Slovenskega doma so sklenili dne 10. februarja prirediti maskaradno veselico v Slovenskem domu, katere vabimo vse rojake iz širne okolice, da se je udeležijo. Program bo jako bogat. Maske bodo nastopile ob deveti uri. Najbolj nebeško lepa in naj-

bolj peklensko grda ter najbolj zanimiva maska bodo dobile nagrado, zato se ne pozabite dobro pripraviti. Nastopili bodo tudi "Mladi vojaki" ter zapeli tisto "Mi smo vojaki korenjaki..."

Fantje in dekleta, pridite vsi, kajti to je zadnja zabava v tem predpustu, da si bomo zopet potolažili razbita srca. Ne vem, kaj je tu v Girardu, da ni nobene "ohceti" ta predpust. Zagotovo sem mislil, da se bom vsaj enkrat prav pošteno navžil in mislil sem na uspeh pri "povštertencu", toda predpust se bliža koncu in še ni ne kaže. Moje želje so šle vse k vrugu. V adventu je bilo vse zaljubljeno, vse zaročeno in zatrljvalo po časopisih, težko pričakujoč pusta. Zdaj ga imamo, a mrz je uničil vso ljubezen v srcih mladih zaročencev, da je vse obmolalo in končalo ženitovanjko navdušenje. Kaj bo iz tega? Vsaka ima skoraj svojega fanta, a nobeden se ne ženi. To bomo vlekli ploč na pepelnico, še daljši bo kot je bil lansko leto in zapeli bomo tisto: "Prišla je pepelnica..." Dekleta ve ste vsega krive, ker vlečete za nos stare pečlarje in ohcet se odlaka od tedna do tedna. Toda dekleta, le korajžo, v postu se bomo zopet pobotali in oživeli, saj veste, da so tukajšnji pečlarji živahni le v adventu in postu.

Našim dekletom naj torej velja ta-le:

Na klopi poleg vrat od hleva dekla Špela je slonela; pa žalostno premišljevala, ker fante je preveč zbirala. Cel predpust se je molila, le da bi dedec ne dobila; a danes Špela je jokala, ker fantom korbice dajala.

Vsem tistim fantom in dekletam, ki smo bili ta predpust zaročeni, pošiljam lep pozdrav. — John Tancek ali — večni ženin.

Pismo iz Rusije.

Moskva. — (Piše Anise, korespondentka F. P.) — Prvi dan novega leta 1923. je Ruska socialistična federativna sovjetska republika prenehala eksistirati in na njeno mesto je prišla Unija socialističnih sovjetskih republik.

Velika dežela, ki se razprostira od severnega tečaja do Črnega morja, od Baltika do Pacifika, nima več imena "Rusija" — saj uradno ne, čeprav bo v ljudstvu živelo bogve še koliko časa.

"Tak je naš novoletni dar svetovnemu proletariatu", pišejo "Izvestija", uradno glasilo sovjetrov. Deklaracija, za katero se je izreklo 3000 delegatov na vsrskem sovjetskem kongresu, jasno kaže, kak novoletni dar je to.

"Sleherna republika v Uniji — se glasi deklaracija — ima neomejeno pravico izstopiti iz Unije in ravnatoka imajo neoviran vstop vse socialistične sovjetske republike, ki še eksistirajo in ki nastanejo v bodočnosti."

Na kongresu je bilo 1727 delegatov iz Rusije 1226 iz Ukrajine, 91 iz kavkaških republik in 33 iz Bele Rusije. Glasovi so bili razdeljeni na temelju prebivalstva in ne po številu delegatov. Rusija (s Sibirijo vred) je imela 1217 glasov, Ukrajina 354, Kavkaz 373 in Bela Rusija 23.

Deklaracija, ki je uvod ustave nove Unije, naglašja, da je kapitalistični svet skozi desetletja dokazal, da ni zmožen rešiti narodnega vprašanja; kapitalizem je spojil svobodni razvoj narodov s sistemom izkoriščanja človeka po človeku. Iz tega so se rodili še bolj komplicirani konflikti. Toda v sovjetskem taboru se je pokazalo, da se lahko izkorenini nacionalno slaženje in položi temelj bratski kooperaciji ljudstev. Šele razredni karakter sovjetske republike postavi vaa ljudstva na pot do združitve, ki vodi v eno samo socialistično družino narodov.

Po tem uvodu nadaljuje deklaracija, da se ljudstva sovjetskih republik združijo na podlagi enakopravnosti in se strnejo v močno fronto proti svetovnemu kapitalizmu.

Centralni kongres Unije ima isto oblast kakor prejšnji vsrski sovjetski kongres, samo da je bolj utrjena. V območje kongresa spadajo zunanje zadeve, vojna in mir, finance, železnice, pošta in telegraf, trgovina in reguliranje industriji, splošno nadzorstvo kmetijstva in ljudskih koristi ter temeljni zakoni glede prosvete, zdravja in dela.

Kongres Unije se snide enkrat v letu, toda lahko se snide v izrednem zasedanju kadarkoli tako zahteva centralni izvrševalni odbor ali pa dve republik. Najzani-

mivejšo je to, da kongres lahko zboraže v glavnem mestu katerekoli republike v Uniji in ne vedno v enem mestu kakor kongres Združenih držav. Kraj zborovanja določi centralni izvrševalni odbor.

V novi ustavi je ena točka, ki bo zlasti zanimala inozemske trgovske sloje; točka določa, da so vse koncesije v območju centralne vlade. Vsi tisti, ki so se pogajali s kavkaškimi vladami, se bodo zdaj morali obrniti v Moskvu.

Drhal je bestijalno pretepla mladega stavkarja.

Okoli glave mu je ovila bodočo hoo in ga privzela h kolu.

Little Rock, Ark. — Bratovšči na železniških kurjačev je dovolila takoj deset tisoč dolarjev stavkujočim kurjačem na Missouri & North Arkansas železnici, ki je vozila drhaleže v izrednem vlaknu, kateri so udarili po zverstvo na železniške stavkarje v Harrisonu. Organizacija je nadalje dovolila pet sto dolarjev podpore vdovi strojnika E. C. Gregorja, katerega je drhal linčala na mostu.

D. B. Robertson, predsednik Bratovščin železniških kurjačev, izjavlja, da je omenjena železnica znižala mezdo daleč pod mezdo, ki jo je določil železniški delavski odbor.

Pred legislativnim odsekom je bil zaslišan kot priča 18-letni Dewey Webb in je pokazal rane, ki mu jih je prizadel drhal v Harrisonu.

"Bit sem bilan od devet mož. Vsek me je udaril dvakrat s težkim bičem, ko so me privezali k kolu," je izpovedal Webb. "Okoli moje glave so ovili kos bodoče hoo in jo pritrdili h kolu. Nekdo je imel črno masko na svojem obrazu, a poznal sem ga po njegovem glasu."

Webb je imenoval tri drhaleže po imenih in je izjavil, da so ga deportirali, ker ni hotel obdolžiti popolnoma nedolžnih ljudi. "Ko so me pretepli, so strgali mojo kapo, ker je bila na nji unjaska znamka", je pričal Webb. "Prišli so me bežati razoglašva in brez jopica."

J. O. Brown, organizator farmerske organizacije "United Farmers of America", je takoj predložil resolucijo, v kateri zahteva, da se takoj ustavi gonja proti farmerjem in biznismanom, ki simpatizirajo s strokovno organiziranim delavstvom.

"Meščanski komiteji" še gospodarijo v Harrisonu.

Pozdravljajte mrtvece!

New York. — (Jugoslavanski oddelek F. L. I. S.) Po Evropi — kakor tudi v naši stari domovini — obstoja hvaljevredna navada, da se ljudje, ko gre mimo njih pogreb, odkrivajo pred krsto v zadnji splošnji pozdrav pokojnemu bližnjemu. V Ameriki se to redkokdaj opaja.

Ameriški vicekonzul v Palermo se v svojem uradnem poročilu spominja te evropske navade in pravi:

"V Evropi obstoja navada, ki bi jo lahko priporočali, tudi pri nas; federalni prosvetni urad naj bi se potrudil, da se ta navada vdomači pri šolskih otrocih Združenih držav. Mislim pri tem na običaj pozdravljanja mrtvecev s tem, da si ljudje snamejo klubok ali čepico, ko mrtvaški spreved gre mimo njih po ulicah. Na Američane potujoče po Evropi, ta znak spoštovanja, ki nikdar ne uhaja njihovih pozornosti, napravljaja vedno jako ugoden vtis. Tako poročilo sleer morda ne spada v delokrog konzula, čutim pa, da je stvar vredna, da se na njo obrne pozornost."

Glasilo federalnega prosvetnega urada, "School Life", ponatisk konzulovo priporočilo in se mu s tem priključuje.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Cleveland, O. — Dopis je dober za probičitev, toda uredništvo mora vedeti, kdo ga je poslal. — Pozdrav!

Španija se pogaja z Rusijo.

London, 5. febr. — Iz Riga poročajo, da je Španija predložila Sovjetski Rusiji pogoje za obnove trgovskih stikov.

Razne vesti.

REKA V PLAMENU.

Deset mornarjev je zgorelo.

New Orleans, La. — Poročilo generalnega konzula Arthura M. Ellisa v Mehiki pripoveduje o strašni smrti deset mornarjev v priroči na tisoče ljudi, ki so zgorile za en milijon dolarjev olja in je bila vsa reka v Tampicu v noči 25. januarja v plamenu.

Pet in trideset mornarjev se je rešilo. Poskakali so v reko. Pano, ki je bila na površini v plamenu in so plaval po vodi, do kler niso dosegli obrežja.

Na parniku je bilo trideset tisoč sodov olja in ogenj je izbruhnil sredi ladije, ki so razkladali olje. Eksplozije, ki so nastale na ladiji, so vrgle velike množine olja v reko, na kateri je plavala še precej velika plast olja. Reka je postala na milje daleč veliko ognjeno polje.

POBOJNIKI NAPADLI ŽELEZNIŠKE STAVKARJE.

Milice odrojena.

Corbin, Ky. — Privatni detektiv v železniški službi so napadli železniške stavkarje. V boju sta bili dve osebi ubiti, dve pa ranjeni. Governor je odredil pet in dvajset mož milice, da opravljajo varnostno službo. Župan John Gilliam in šerif Young za okraj Whitley sta poročala guverniju, da je položaj izredno napet in da ga ne moreta več kontrolirati.

Detalji o praski o izostali, toda splošno se sodi, da so boj pričeli pobojniki in privatni detektiv.

PRIVATNI BIENIŠKI INTERESI SE RAZUMEJO NA VAROVANJE SVOJIH KORISTI.

New York, N. Y. — Ko se je sešla newyorška postavodaja po prvem januarju, je governor Smith priporočil, da postavodajci sprejmejo postavbe, po katerih bi mestnim občinam omogočeno lastovati naprave za javne potrebe. Pri tem so vštete plinarne in elektrarne.

Governor je prišel s tem priporočilom pred zakonodajo, ker se je ljudstvo v splošnem prepričalo, da delajo razne družbe, ki oskrbujejo mesta z električno silo in plinom, ogromne profite. Posebno pozornost v tem oziru so ubujale družbe kot Consolidated Gas kompanija in New Amsterdam Gas kompanija v New Yorku, ki ima svoj monopol tam, kjer so ljudje najbolj goste naseljeni.

Takoj po tej izjavi so obdržali v pisarnah teh korporacij konferenice, ki so bile sklicane v hitri, da izigrajo potrebne protipoteze. Po teh konferencah so časniki pripovedovali, da se izdajajo prednostne delnice, katere bodo lahko kupili mali in veliki konzumenti plina. Vabili so v oglasih prav po prijateljsko in milo, da naj vsakdo postane delničar. Povedano je tudi bilo, da se lahko delnice kupijo na obroče.

Šestdeset tisoč ljudi je odgovorilo na te oglase. Ti mali delničarji so kupili za petnajst milijonov dolarjev delnice po šest od sto. Izdane so bile prednostne delnice, kar pomeni, da bo treba dodati v dividendi.

Plinska družba računl s dejstvom, da bo teh šestdeset tisoč oseb zdaj agitiralo proti pooblaščenju plinarne in da bodo odbili vsak poizkus, da se napravi občinska plinarina.

Zdaj pa pride na vrsto poročilo korporacijskega odvetnika mesta New Yorka, ki pove jasno kot beli dan, da je imela družba od vsakega dolarja, ki ga je izdajala od naročnikov osem in dvajset centov čistega dobička.

Kdor ni slep, lahko vidi, kako lažanje plinske družbe.

EKSPRESNI VLAK ZAVOZIL V TOVARNI VLAK.

Chicago, Ill. — Ekspresni vlak na Illinois Central železnici je zaril z vso hitrijo v tovarni vlak. Zadržni vozovi so bili razbiti in spravednik Frank Brow je bil ubit.

Družinska tragedija v postajniškovi hiši.

Phoenix, Ariz. — R. E. Payton, bogat farmar in nekaj dni nazaj še legistaturni poslanec, ubil s sekuro svojo ženo in dva otroka. Po tem zločinu si je prežal vrat.

BRYAN JE ZOPET GOVORIL.

Privoščil si je tujesemske narode.

Washington, D. C. — William Jennings Bryan, večkratni predsedniški kandidat demokratične stranke in državni tajnik ob šasu Wilsonovega predsednikovanja je zopet govoril. Skočil ni nad Darwinovo teorijo, ki mu je bilo nekoč najbolj priljubljeno vprašanje, katerega je obdelaval v duhu srednjega veka, ko so se grmade plamtele v proslavo božjo, ampak spravljal se je nad tujesemske narode, ki varujejo svoje ladije zunaj trimiljskega pasa, četudi so naložene z žganjem.

DEČKI STARI DVANAJST LET, SE LAHKO IZKORIŠČAJO V MISSISSIPPIJU.

Meridian, Miss. — V tej državi je prav slabo preskrbljeno za varstvo otrok. Dečke lahko izkoriščajo v industriji, ko so stari dvajset let, za dekleta pa prične industrijska tlaka, ko dosežejo štirinajsto leto. Le državni Wyoming in Utah se lahko primerjata glede izkoriščanja otrok s to državo.

V letu 1921 so izkoriščali v tej državi v industriji, pravzaprav v 136 tovarnah, več kot štiri tisoč otrok, ki še niso bili stari šestnajst let. Otrokom, ki delajo v tekstilnih tovarnah pod šestnajstim letom, plačujejo največ po štiri in pol dolarja na teden. Po izvedbi so pa dognale, da nekaterim plačajo le po dva do dva in pol dolarja na teden. Otroci, ko dosežejo šestnajsto leto, so ravno tako izurjeni v delu, kot odrasli delavci, a tovarnarji jim ne plačajo več kot šest, kvečjem osem dolarjev na teden.

Mislamo si dvajset let starega otroka, ki je privezan k stroju skozi ves dan in ves teden in ima majhen odmor v nedeljo. Tako mineva njegova mladost in ko doseže eden in dvajseto leto, izgleda kot starček. Trdo delo v tovarni, v slabem, zatohlem zraku, ki je do skrajnosti enolično in duhumorno, je otroku vklesalo starostne poteze v obraz, katere opazimo pri drugih ljudeh, katerim ni treba z dvajsetim letom v tovarno, ko dosežejo štirideseto leto. Najboljši delavci v tekstilnih tovarnah zaslužijo nekaj nad šestnajst dolarjev na teden. In tako mora vsa delavčeva družina v tovarno, da zasluži za golo življenje.

Družinska drama.

Peoria, Ill. — John F. Manning, predsednik tvrdke Manning & Sons, ki trči z živino, je sladko spal, ko se je priplazila v njegovo sobo njegova žena s samokresom v roki in je oddala nanj strel, ki ga je na mestu ubil. Po izvršenem zločinu je žena proti sebi obrnila samokres in ga sprožila. Zadel se je v senec.

Mati žene je pripovedovala oblastvenim organom, da sta Manning in njegova soproga živela v največji zakonski sreči in da ni bilo med njima oblaka, ki bi kahlil to srečo. Policijski so pa skimali z glavo, ker jim ni šlo v glavo, da bi žena ustrelila svojo ga moža in sebe, ako sta živela v največji zakonski sreči.

GONJA PROTI TIHOTAPEM V GLAVNEM MESTU.

Washington, D. C. — Ako je kdo mislil, da v glavnem mestu žive sami angelji, ki se strogo ravna po obstoječih postavah, se je hudo zmotil. Dobro organizirana gonja proti tihotapecem je povzročila, da je bilo devetdeset oseb aretiranih.

Prohibicionisti agentje so nastopali kot navadni vozniki in če je bilo treba kot bogatini na družabnih plesih "vije" družbe, da so nabrali potrebni material za vzporedno gonjo. Tako so si prohibicionisti agentje pridobili zaupanje tihotapecv z opojnimi piščinami, na kar so sledile aretacije na debelo.

Angleži dobili oljno koncesijo v Rusiji.

Moskva, 3. febr. — D. O. Robertson, zastopnik britske petrolejske družbe, je sklenil s sovjetskimi vlado preliminarno pogodbo za koncesijo, ki se tiče oljnega rudarstva v Guriji ob Črnem morju med pristaniščema Batum in Pomeh teritorij obsega 1100 kvadratnih milj. Pogodba določa, da družba dobi oljna zemljišča v najem za 44 let in gotov odstotek gre sovjetski vladi, katere ima tudi pravico kupiti ves produkt.

FLETCHER POSTANE PREDSEDNIK AMERIŠKE DELEGACIJE NA PANAMERIŠKEM KONGRESU.

Washington, D. C. — Henry Fletcher, bivši poslanik v Mehiki in zdaj poslanik v Belgiji, bo vodil ameriško delegacijo na panameriškem kongresu v Čilu, ki prične pet in dvajsetega marca. Drugi člani delegacije so: Senatorja Pomerene in Kellog, ki sta propadla pri volitvah v novembru. Bivši senator Saulsbury iz Delawara, George E. Vincent, predsednik Rockefellerjeve ustanove, Frank Partridge, Eris Fowler iz Washingtona in dr. Leo S. Rowe, ravnatelj Panameriške unije.

Fašistovski teror.

Turin, Italija, 5. febr. — Tolpa fašistov v Livornu je prišla socialističnega poslanca Modiglianija in mu obrila pol brade. Nato so poslance vrgli na vlak in ga poslali v Rim.

Hranilnice v Rusiji.

Moskva, 5. febr. — Svet ljudskih komisarjev je sklenil, da se odpro hranilnice po vsej Sovjetski Rusiji. Vsako malo mesto bo imelo po eno banko.

150.000 mark za 20 zlatih.

Berlin, 5. febr. — Državna banka je odredila, da cekin 20 mark stane 150.000 mark v papirju od 8. do 11. februarja.

TURKI ZAVRGLI POGODBO; NEVARNOST NOVE VOJNE.

(Nadaljevanje s prve strani.) bilo podpisano v Mudaniji, je v veljavi le toliko časa, dokler traja mirovna konferenca.

Čišer in vesel.

Ruski komisar za zunanje stvari Čišer, ki je bil v Lozani več časa konferenice, je bil videti vesel, ko se je konferenca razbila. V krogih zaveznikih diplomatov je zopet oživela bojazen, da morda imajo Turki tajni sporazum z Rusijo in zato so odklonili mir.

Francoški delegat Bompard je rekel smoti, da ni nobene nevarnosti za vojno. Po njegovem mnenju je konferenca le suspendirana in pogajanja za mir se bodo v kratkem času obnovila.

Predno je lord Curzon zapustil Lozano, je brzojavil ministrskemu predsedniku Bonar Lawu in vojnomu ministru v Londonu, da naj storita vse potrebne korake glede Bližnjega vzhoda. Na Malti se vrši veliko gibanje vojaških čet, ki pojačajo britske postojanke v Čanaku ob ožini in v Mozulu, kjer so bogati oljni vrelci. Večina angleške bojne mornarice je zdaj v Sredozemskem morju.

Ali bo vojna?

London, 5. febr. — Londonski listi se danes ukvarjajo z vprašanjem vojne med Turčijo in Veliko Britanijo. Večina listov svari vlado, naj bo previdna, ker zdaj ni čas za vojno. "Daily Mail" piše: "Konferenca v Lausanni se je razbila valed vprašanj, katere bi ne smela nikdar priti na konferenco. Anglija ne mara vojne za prazen nič."

Za časa faraona Tutenkama.

Priprave za otvoritev notranj.

Še grobnice faraona Tutenkama v Kraljevski dolini blizu Luxorja v Egiptu so v polnem tiri in odpiranje prične, kakor hitro bo prišel z Angleškega lord Carnarvon. Odkriven predsoje v grobnici je vzbudila med starinoslavci vsega sveta obširno zanimanje in pričakujejo, da bodo v notranjosti ni grobnice same našli še večje in bogatejše zaklade. O priliki teh odkritij opisuje H. V. Nirtin ne navadne čase in razmere v oni dobi, ko je vladal monarh, čegar grobnico ravnokar odkrivajo. On piše:

Kakšno je bilo življenje pred nekako 3200 leti, ko je vladal v Egiptu faraon Tutenkamen, najmočnejši vladar tedanjega sveta?

Malo ljudi ve, da je bil tedaj, 1300 let prej kot je bil rojen Kristus, Egipt še ravnokar starodaven kot je danes in so faraoni kakor Tutenkamen potovali po deželi, da obiščejo šušne starinske zgradbe, o katerih nihče ni pomnil, kdaj so bile zgrajene. Faraoni osemnajste dinastije so stali presenečeni pred visokimi piramidami, o katerih je že tedaj šel glas po vsem svetu. Egipt je bil od vladavosti ljudje pomni, dežela starodavnosti in zagonetk.

Tutenkamen, zadnji kralj osemnajste dinastije faraonov, je bil sin Amenofisa III., faraona, ki je vladal okoli petdeset let v procvit in blagostanje Egipta. Pod njegovim vladanjem so zgradili mogočne stavbe umetnosti, neštete kipe, in trgovina je cvetela. Kralji iz daljnih dežel na vzhodu so mu plačevali davek in ga s karavanami prenašali v skrinjah egiptanskega faraona. Z zapadno Azijo je faraon Amenofis III. sklenil mirovne pogodbe in si pridobil prijateljstvo kraljev Babilonije, Asirije in Medije na gornjem teku Evfrata.

Glavno mesto Tebe so bile rojstni kraj Tutenkamen. To je bilo najbogatejše in najbolj razkošno mesto na svetu. Na cestah je odsevalo bogastvo in razkožje, visok tempelj ni nikdar zatemnil v svoji krasoti, razkožju, raznobarnosti in potratnosti.

"Na trgu pred templom si videl zamužnjene Asijatinje, okrašene z dragulji, ki so jih izbrusili roko delci iz Tyra," pravi A. Waigall v svoji knjigi "Življenje in doba Aknatona". Na tem trgu so drdeli z zlatom okrašeni vozovi, v katerih so bili vpreženi konji iz Sirije; feničanski trgovci so ponujali in kupčevali s svojim blagom, ki so ga s karavanami pripeljali iz obmorskih kraljestev. Zamorski sužnji so znašli velike zaklade v palači faraona. Egiptanski vojaki so nosili pokonci svoje glave, kadar so korakali čez ceste, kajti ves svet je trepetal pred njimi.

"Egipt je bil v resnici največja, častnejša država na svetu in Tebe so bile metropola, kjer so se shajali poslanci, trgovci in umetniki vsega tedaj znanega sveta. Tu so se divili palačam in visokim stolpom, o kakor nihče niti sanjal v svojih deželah, prisostvovali so lahko zabavam, kakršne niso bile znane niti v babilonskem kraljestvu."

Veljava Egipta je bila tolika, da, ko so tuji vladarji pisali faraonom, vprašajo ga po zlatu, so omenjali po poslancih, da ni mogoče preceniti niti egiptanskega prahu, koliko je vreden. Zlate vaze v ogromnih množinah so krasile mize kralja in njegovih veljakov in na stotine zlatih posod najrazličnejših oblik je dišilo notranjštine templjev.

Blešč in krasota faraonovega dvora v Tebah nas spominjata na pravljice iz tisoč in ene noči, posebno, ako čitamo o prazničnih pojedinah in proslavah na vodi ali pri lovskih zabavah. To je bil svet, v kakršnem se je rodil Tutenkamen, rastel kot otrok in dorastel v moža med zidovi velike palače v Tebah.

V tej palači je živel tudi ženska, ki je igrala veliko vlogo za zgodovino Egipta, na katero je navezan tudi Tutenkamen. Bila je to kraljica Ti, "velika kraljica" imenovana in glavna žena faraona Amenofisa III. Bila je tujka doma iz dežele Tehaha. Faraon se je neizrečno v njo zaljubil in jo pripeljal na svoj dom. Zgradil ji je jezero ob zapadnem delu Teb, da je mogla svobodno veslati in plavati, kadar se ji je poljubilo. Faraonu je rodila nekaj hčera in šele po 25 letih poroke sina, malo in boleha vo dete s popačeno glavo. Ta je imel torej postati bodoči faraon, najbolj znamenita oseba tedanjega sveta.

Stari faraon je umrl in Aknaton, ki je bil tedaj 13 let star (ter je poročen z 10 let staro deklico po imenu princeznja Nefertiti) je nastopil prestol egiptovskih faraonov. Toda sila za prestolom je bila kraljica Ti.

V kako veliki meri je bila ona odgovorna za upor, ki je medtem nastal v državi, si lahko mislimo. Tujka je bila, a vzile temu se je morala zoperstaviti proti gospostvu velikega duhovna Amena, As, ki je veljal za nekakega boga v Tebah, je bil najbolj zmogljiv politik tedanjega časa in poleg tega je imel duševno moč čez deželo kot duhoven starih egiptovskih bogov. Ni čudno, da je pri tem začela kraljica Ti s poizkusom za širjenje nove vere in prvo jo je seveda hotela vcepiti svojemu ukažnemu sinu.

Prva leta svojega vladanja je torej mladi Aknaton napovedal vojno starih bogovom Egipta. Prišel je uiti neko vero, ki je bila zelo podobna veri, ki jo je 1300 let pozneje uiti Kristus. Uti je, da je en sam Bog, da je neviden ter da je s pomočjo solnčnih žarkov svet življenje. Uti je tudi, da se nihče ne sme uklanjati pred maliki, ker to so lažbogovi. Veroval je v svetost življenja in prepovedoval prelivanje krvi. Zapovedal je, da morajo biti imena starih bogov izbrisana s spomenikov in grobnic in niti ni priznava grobnice svoje.

Slovenska Narodna

Ustanovljena 9. aprila 1904.

GLAVNI STAN: 2657-59 SO. LAWNDALE AVE., CHICAGO, ILL.



Podporna Jednota

Inkorp. 17. junija 1907 v državi Illinois.

Izvrševalni odbor:

UPRAVNI ODESK:

Predsednik Vincent Calkins, podpredsednik Andrew Vidrick, R. F. D. 7, Box 81, Johnston, Pa., gl. tajnik Matthew Turk, tajnik polniškega oddelka Blas Novak, gl. blagajnik John Vogrich, urednik glasila Joke Zaverznik, upravitelj glasila Filip Gedina.

POROTNI ODESK:

John Underwood, predsednik, 407 W. Hay St., Springfield, Ill., Martin Zelenakhar, Box 276, Barborton, Ohio, Fred A. Vider, Box 673, Eliza, Minn., John Terdelj, Box 92, Hendersonville, Pa., John Gorick, 414 W. Hay St., Springfield, Ill.

BOLNIŠKI ODESK:

OSREDNJE OKROŽJE: Blas Novak, predsednik, 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VZHODNO OKROŽJE: Jacob Ambrosio, Box 286, Moon, Run, Pa., John Grodelj, 14821 Popper Ave., Cleveland, O., Anton Sular, Box 104, Gross, Kans., na jugovpud.

ZAPADNO OKROŽJE: Max Mare, Box 166, Buhl, Minn., na severovpud. Mike Zugel, 5453 S. Winchester St., Murray, Utah.

Nadzorni odbor:

Frank Zeitz, predsednik, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill., Frank Somrak, 5800 Prosser Ave., Cleveland, O., William Sitter, 6404 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Zdržišveni odbor:

Predsednik: Frank Aleš, 2124 So. Crawford Ave., Chicago, Ill., Jolke Oves, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill., Jos. Shuk, 1101 E. 67th St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK: Dr. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, O.

POZORI: Korespondenca s gl. odborniki, ki delajo v glavnem uradu, se vrli takole:

VSA PISMA, ki se nanašajo na posle gl. predsednika se naslovijo: Predsedniku S. N. P. J., 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODOBRE SE NASLOVE: Bolniški tajništvo S. N. P. J., 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

DENARNE POSILJATVE IN STVARI, ki se tičejo gl. izvrševalnega odbora in jednote vohu se naslovijo: Tajništvo S. N. P. J., 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE V VEZI Z BLAGAJNIŠKIMI POSLI se pošiljajo na naslov: Blagajništvo S. N. P. J., 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Vse pritožbe glede poslovanja v gl. izvrševalnem odboru se naj pošiljajo Frank Zeitzu, predsedniku nadzornega odbora, čigar naslov je zgornji.

Vsi prizivi na gl. porotni odesk se naj pošiljajo na naslov: John Underwood, 407 W. Hay St., Springfield, Ill.

Vsi dopisi in drugi spisi, nanašajoči, oglaš, naročila in spisi vse kar je v zvezi s glasilom jednote, naj se pošilja na naslov: "Prosveta", 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

jega očeta, da so morali zbrisati ime starega malika.

Kolikor je znano, je bil torej on prvi dlovek na svetu, ki se je dvignil in pokazal svoje duševne zmoglosti z ukom. Val faraoni in kralji pred njim so izgubili v megli zgodovinske pozabnosti in popadali na bojnih poljih v vojnih pohodih. Okoli njih je tekla kri in se delalo siromastvo. Aknaton je bil torej izjema, bil je poet in sanjač, mož s velikimi očesnimi trepalnicami. Zvali so ga prvega individija v zgodovini.

Dolge pa ni mogel voditi odpora proti duhovnom, ne da bi pri tem rabil silo, a slišati ni mogel himn, ki so jih vedno prepevali v Tebah maliku Amenu, ni mogel prenašati vonja darovanih živalskih artev in neprestanih darovanj pred malikom. Tako se je odločil, da se preseli iz Teb s svojim dvorom in zgradi novo glavno mesto, kjer bo lahko po svoji volji učil svojo novo vero. S tem je ponižal Tebe, mesto malika Amena je od tedaj postalo navadno provincojalno mesto.

Novo glavno mesto Egipta, ki ga je ustanovil, je stalo tam, kjer je današnje mesto Te-el-amarna, in ga imenoval "Mesto solnčne svetlobe". Zgrajeno je bilo na obrežju reke Nila, istotako veličastno kot Tebe, z bogastvom in veličastvom. To mesto je izpopolnjeval kolikor je mogel in znal ter z nekako utopijo mislil o tem mestu.

Kaj se je zgodilo s prvim idealistom na svetu?

Svet tedaj še ni bil pripravljen za milenije, kakor je danes. Ali čudno je, če pomislimo, da je pred 3200 leti živel idealist kakor živijo danes. Po malo letih svojega vladanja je prišel pesnikovati, akkladal je pesmi solnčnemu bogu, veslari s svojo ženo in hčerami po jezera palačnih vrtov in živel strogo po svoji veri na veliko nezadovoljnost večine svojih podanikov, da so se pričeli ljudje godrnjati in vojska se je upirala.

Aknaton pa ni maral za prelivanje krvi in tlačenje upora, čeprav so mu prihajali že pozivi na uho, naj se zgane. Iz nekaterih mest so prišla poročila o požarih in vstajah, kralji prej podložni so odnehali pošiljati davek v Solnčno mesto, rudarji v slatokopih so se upirali in faraon ni vedel, kako bi preskrbel denar.

V kratki dobi je idealizem Aknatona skoraj uničil Egipt, dežela zlata v deželo z državnim položom. Aknaton je moral spoznati, da njegove ideje niso izpeljive in so ostale samo želje. To ga je potilo in umrl je v starosti 27 let.

Med potratnim verskim eksperimentom Aknatona je bil Tutenkamen na dvoru za razsodnika. Verovatno je moral v enega samega boga, gledati kaos, ki je nastajal iz te utopije in propadanje veličastnih Teb, kjer je bil rojen.

Aknatonu je sledil nek valjak po imenu Smenkara, ki pa je umrl eno leto potem, ko je zasedel prestol. Tutenkamen je med tem le-

tom Smenkarovega vladanja živel v mestu Aknatonovih sanj in častil edinega boga. Za njim pa je nastopil vladanje in pri tem nastopu prestola poročil cno Aknatonovih hčera.

Od začetka so Tutenkamen imenovali Tut-ank-aton, ki razumljivo, da je prepovedal učenje vere, katero je započel njegov avak, a tako kmalu končal. Kmalu na to po je spremenil ime v Tutenkamen ali Tutenkamen, kar pomeni "zmagovalec za velikega duhovna Amena, Aa v Tebah". Tako je prišel nazaj faraon k moči in ljudstvo nazaj k starim boogvom.

Na čelu reakcionarnega gibanja je bil vseskozi Tutenkamen, ki je pripeljal nazaj uporno vojsko. Zatri je vse delo Aknatona in nazaj zapisal imena starih bogov, ki jih je izbrisal Aknaton. Kjer so bili templji porušeni, jih je dal zopet postaviti in uvedel žgavne daritev. Osem let po vladanju pa je nekako izgubil, kajti zgodovina ga več ne omenja, mogoče ga bodo našli v grobnici, katero v kratkem odprejo, posušeneja in mamiljene-ga kot mumijo.

RAD BI IZVEDEL.

za moja brata Josipa in Franka Sever, doma iz Kleč, fara Jelica pri Ljubljani. Minulo je že leto dni od kar ne vem več, kje se nahajata. Cenjene rojake uljudno prosim, če kdo ve za njune naslove, naj mi to naznanijo. Ako bosta sama čitala ta oglas, naj se mi pri-glasita na naslov: Louis Sever, Box 95, Galloway, W. Va. (Adv.)

ZA KUHANJE PIVA DOMA

Imamo v zalogi slad, hmelj, sladkor in vse druge potrebščine. Poskusite in se prepričate, da je doma pri nas, kuhani vedno le najbolj in najcenejši. Dobiti je tudi zbirke sodov, steklenice in raznih loncev, itd.

Mi vam dostavimo naročilo po pošti, točno v vase kraje.

Grocerijam, sladničarjem in v prodajalne klenine nam primeren popust pri večjih naročilih. Pišite po informacije na:

FRANK OGLAR,

6401 Superior Avenue, Cleveland, O.



French Line

MITRA VOJNA V RUSSKOLAVLJO	
LA BOURDONNAIS	10. 8.
BOUCHAUBAU	10. 8.
BOUCHAUBAU	10. 8.
BOUCHAUBAU	10. 8.
BOUCHAUBAU	10. 8.

Imamo v zalogi slad, hmelj, sladkor in vse druge potrebščine. Poskusite in se prepričate, da je doma pri nas, kuhani vedno le najbolj in najcenejši. Dobiti je tudi zbirke sodov, steklenice in raznih loncev, itd.

Mi vam dostavimo naročilo po pošti, točno v vase kraje.

Grocerijam, sladničarjem in v prodajalne klenine nam primeren popust pri večjih naročilih. Pišite po informacije na:

FRANK OGLAR,
6401 Superior Avenue, Cleveland, O.

Jozip Jurčič:

Hči mestnega sodnika.

Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja.

(Dalje.)

"Kaj mi more storiti? Čisto ničesar! Jaz izpolnjujem svojo dolžnost, on svojo in se srečala se ne bova. Sicer pa jaz ne gledam toliko na svoj prid. Če mi mešanje toliko zaupajo, da me volijo za sodnika, jim bom branil pravico do zadnjega diha. Zdaj pa pojdiva! Pozdraviti ga moramo in sprejeti, ker je glavni po našem vojvodu postavljen, naj bo takov ali takov, ta ali oni."

"Saj se vendar ne mudi tako. Posedi še malo, govoril bi rad še nekaj s teboj," pravi trgovec, toda z malo manj srčnim glasom, kakor je govoril poprej.

"No, kaj boš povedal," vpraša sodnik.

"Ti, prijatelj, popolnoma sem obupal skoraj, ničesar ne opraviš."

"O čem si obupal?"

"I, saj veš! — Helena, tvoja hči, jaz ne vem, vse je zastoj. Kakor se trudim, ne opraviš ničesar, zmerom je enaka mrdja in se dela, kakor ne bi razumela, kaj pravim."

"Ni ne obupaj! Ženske so vse take. Pogodi jim je, če se jim moški klanjajo, samo sram jih je, to svetu pokazati in delajo se, kakor bi bilo ravno narobe. Sramežljivost je najmočnejše čustvo v ženski, pa tudi eno najlepših in najbolj, zakaj mnogokrat jih obvaruje, da ne padejo. Le pogum, ne odjenaj in kar je meni storiti, to bom storil, kakor sem ti obljubil. Sicer sem Heleni še postrani dal vedeti, kako ljubo bi mi bilo, da bi ti, ki si stari prijatelj moj, bil tudi moj sin, zet; ali naravnost ji še nisem povedal, kar menim, da se še ne mudi."

"Jaz ne vem!" — pravi Simon Grniščak in upre oči v tla — "tvoja hči je pač čudna deklica, vedno mi je na mislih, še sanja se mi o njej, rad jo vidim in rad hodim v tvojo hišo, ali kadar stojim pred njo, tačas sem ves drugi. Tako mi nekako glavo zmeša, da sem ves neroden in še govoriti ne znam."

Saj sicer imam vendar nekaj zikal!

"Napaka je le to, da se tako preveč vdaš njenim muham. Ženske rade vidijo moža, ki jih po znanju in vedenju nekako preseže. Pa nič ne skrbi in ne obupaj. Kar na hip ne gre, tudi bi ne bilo lepo, da bi se ti takoj obesila na vrat."

"Zdi se mi, da sem že akoraj prestar zanjo, zato —"

"Kaj še! Njena mati je bila tudi tako mlada, kakor ona, in jaz v tvojih letih, ko sem jo vzel."

"Kaj pa meni, ali ne roji deklici še vedno tisti Lah Kristof Cirijani, ali kako se pravi človeku, ki naj bi ga zlodej —"

A! Beži, beži! Ne imenuj ga! Jaz bi mu že pokazal pot, da mi le pride blizu hiše. Tudi njej sem že govoril o tej reči in kakor sem uvidel, ne mara čisto nič zanj. Ko bi pa res kaj imela z njim, potem že vem, kako moram kakor očev varovati čast in poštenje svoje hčere."

Rekli vstane sodnik in se odpravlja. A Simon Grniščak se je bil tako zamislil v nekaj, da se s stola ni vstal.

"Če ne greš z menoj!" — pravi sodnik — "pojdi k Heleni. Menim, da se je že opravila. Želim ti veliko srečo pri njej, zakaj kakor sem ti že odkritosrečno povedal, rad bi videl zaradi tebe in zaradi sebe, da bi bil ravno ti moj zet. Le ravnaj se po mojih svetih in vse bo hodilo prav. Saj se bova še kaj videla!"

Sodnik odide. Simon Grniščak pa tudi vstane, izpije ostanek vina iz kupice, da bi se malo ohrabil in omajal jezik, potem pa koraka tudi on iz sobe, toda ne po stopnicah dol, ampak naravnost po mostovžu. Tam pred zadnjimi durmi malo obstane, pogleda, ali mu obleka dobro stoji, pogladi lasce ter se odkašlja in potrka. Mehak, pa precej glasen odziv, ki je velet vstopiti, se zasliši v sobi.

Soba, v katero je zdaj stopil Simon, ta je po napravah in pohištvu prišla, da je mestni sodnik Sumerek imovit mož. Zakaj daši ni bilo videti na lepoticah posebno zlata in srebra, se je nahajalo vendar več reči, ki so po svojem delu kazale, da jih je ustvarila zvedena roka laškega ali nemškega umetnika.

Tik okna je pri majhni mizi sedela deklica, stara kakih devetnajst ali dvajset let. Kdor bi jo bil videl v beli, preprosti obleki, kako je povzdignila črne oči in se nasmešnila, ko je zagledala Simona v vratih, ta se pač ne bi bil čudil, da je mož tožil, kako neroden je, kadar stoji pred njo.

"Dobro jutro, Helena!" je pozdravljala Simon in se ji počasi približala.

"Tudi Vam dobro jutro! Zgodnji obiskovalci vedo gotovo kaj posebnega povedati."

"Saj veste, Helena, da jaz nikamor ne zahajam, samo k Vam. Kje bom torej slišal kaj posebnega! To veste, da bomo danes videli novega glavarja!"

"To je stara novica, ki sem jo že prej vedela kakor Vi. Kaj drugega! Pa kaj vidim? Danes ste se posebno lepo napravili. Tako pristojni Vam vse, kakor bi bili ženin."

"Prav veseli me, če Vam je moj opravke povšeči," reče Simon, ki je bil v zadregi za drugačen odgovor.

Deklica se glasno zasmije in pravi: "O, gospod Grniščak, napak ste me razumeli. Jaz sem mislila le reči, da bi bili taki, kakor ste zdaj, pred leti povolji svoji nevesti. Zakaj se niste ženili!"

"Zato ne, ker mi je govoril neki notranji glas, da me čaka še večja sreča."

"Kdaj bo neki prišla ta večja sreča?"

"Helena! Saj veste, kako želim, da bi prišla kmalu. V Vaši roki je moja sreča Vas —"

"Gospod Simon! Vi neizmerno veliko oblast natvezujete moji slabosti. Ali ne veste, da človek še sam svoje sreče ne more skovati, kako-li boče še tujo. Pa zakaj niste ali danes gledat novega deželnega glavarja? Glejte, jaz sem radovedna, kako bo prišel, kdo bo z njim, kakov je in vse. Da bi Vi bil navzoči, povedali bi mi potlej vse natanko."

"Saj so oče Vaš tam, oni Vam že laže povedo."

"To mi res. Oče malo govore. Zato idite, če mi hočete pokazati malo prijaznosti."

"Če pa želite, da bi šel gledat, pa grem. Vse do zadnje malenkosti Vam bom povedal."

Rekli vstane Simon Grniščak s stola, katerega je bil, dasi nepo-

vabljen, zasedel in odide. Deklica je potem gledala skozi okno in ko je videla, da se je na ulicah umaknil za ogel, je sedla zopet in dejala napol glasno: "Idi in ne pridi kmalu, sitnost!"

(Dalje prihodnjic.)

NOVICE IZ JUGOSLAVIJE.

Kaj je z ljubljanskim občinskim svetom? Do 13. jan. občinski svet ljubljanski še ni bil sklican, da bi se je minulo precej časa od volitev. Vložen je bil ugovor, ki pa ni potreboval niti pet minut študija, da poročevalce uvidi, da je neutemeljen. Ugovor je naiven in smešno vlogo bi igral vsak, kdor bi ga le upošteval.

Pri razpustu prejšnjega občinskega sveta je vlada čakala pol leta, preden je razpisala in izvedla nove volitve, sedaj, ko so volitve že davno končane, pa zopet zavlačuje sklicanje novega občinskega sveta, tako da bo Ljubljana eno leto brez občinskega sveta.

Belgrajska radikalna vlada nima parlamenta. Sklepa pa vendar o oboroževanju vojske. V ta namen je izvolila ožji "obrambni svet", kateremu je dala na razpolago nad 3 milijarde kron za vojsko. Obstojta torej opravičen sum, da hoče stranka izrabiti vojsko v svoje politične namene ali pa grozi vojno, o kateri mora po ustavi sklepati skupščina. "Drž. obrambni svet", ki ga tvori ministri predsednik, vojni minister, ministri vnanjih in notranjih zadev, minister financ in prometa ter šef generalnega štaba, bo torej ustanova, ki utegne v kratkem nadomestiti našo "Izborni" ustavo in naš parlament.

Radikalci zagovarjajo zakon o zaščiti države ter silijo na to, da se tiskovna svoboda še bolj omeji, zlasti tudi glede na kritiko radikalne stranke. Volilni oklici belgrajskih komunistov je bil celo v Zagrebu zaplenjen.

Narodni socialci za republiko. V tem volilnem boju bo poleg volilnega gesla "avtonomija" tudi jako uspešno geslo republike. Narodni socialci se izjavljajo za to geslo. K vprašanju republike treba omeniti, da imamo stranke, ki imajo v svojih programih republiko imamo pa tudi stranke, ki iz taktičnih razlogov propagirajo republiko.

Zahteva socialistične stranke je republika, ker ima to zahtevo v programu, v svojem demokratskem bistvu, druge stranke v Sloveniji ne poznamo, ki bi z enako resnobo negovala to formo države, ker ne odgovarja strukturi drugih strank. Kako prihajajo narodni socialci do tega volilnega gesla, se nam zdi čudno, ker so doslej ravnali popolnoma drugače kakor ravnajo republikanci. Dostavljamo le, da nas bo jako veselilo, če se narodni socialci izpreobrnejo, postanejo mednarodno razredna organizacija, socialisti in s tem tudi republikanci.

Interesantno volilno gibanje v mariborski oblasti. Tudi takozvani štajerski Slovenci ne vedo, kako bi prejel volilnega bika za roge. Dr. Kukevec propagira svojo gospodarsko stranko. Medžimureci postavljajo sami kandidate, v celjski dolini in Mariboru pa zahtevajo zopet "zavedni" obrtniki (demokrati, zajedničarji in drugi), da se osnuje zveza demokratov, narodnih socialcev in samostojnežev. Ako pa ta zveza ne bo mogla, potem bodo obrtniki podpirali tiste kandidate, kjer bo največ obrtnikov. Iz tega stališča je razvidno, kako so taki volilci naivni. Pri kandidaturah prihaja v poštev primerna zmožnost za politično delo in program. Poslanec, naj je milijonar ali obrtnik, če ni politik, ne šteje v parlamentu nič.

Umrl je v Celju stavbenik Ferdinand Goligrane.

Slovenske rodbine, ki so se preselile v južno Srbijo na posestvo, se ne počutijo dobro. Svet je pust, suh, pomočkov in stanovalcev nimajo. Postavili so si leseno kočico, toda žive v bedi, ker nimajo ne hrane, ne orodja in ne denarja. Prometna pota so pa skrajno zanevarjena.

Nevarnost nove balkanske vojne. Orientska konferenca ne bo prinesla zedinjenja med vesiljami in Turčijo, še manj pa med Turčijo in sosednjimi balkanskimi državami. Z razširjenjem turške oblasti v Evropi se čuti ogrožene Bulgarije, Jugoslavije, Rumunije in Grčije. Diplomatska potovanja med lausannsko konferenco so bila že precej mrzlična. Stamboljski je celo izjavil, da v Belgradu ni nič opravil. Kaj je zahteval, pa ni povedal, najbrže pa je hotel izzvati odpor balkanskih dr-

žavie proti razširjenju Turčije v Evropi, Bulgariji pa izvojevati pot do morja. Belgrad pa v tem vprašanju ni dovolj podpiral, ali pa je celo zahteval, da se izrabi položaj Grčije, ki se nahaja še vedno v hudi notranji krizi. Jugoslavija zahteva pot do morja preko Soluna. Kdo pošilja vesti v onemake liste o tem, da grozi nova balkanska vojna, ni znano, vsekakor pa ljudje, ki poznajo tendenco balkanskih vlad. Sumljivo je ogromno oboroževanje, sumljivo so vojni krediti in sumljivo je celo, da je takorekoč sama radikalna stranka prevzela vlado z očitnim namenom, da sledi svojim imperijalističnim načrtom, če orientalska konferenca ne prekrži teh načrtov. Ako bi se Turčija ne uklonila konferenčnim sklepom, bi ta uklonila konferenčnim sklepom, bi ta utegnla prepustiti vprašanje Balkana ožjim interesom in tedaj pojde Pašićeva pšenica v klasje in imeli bomo novo balkansko vojno z nedoglednimi posledicami.

Srbijanski radikalci že več tednov na najoglednejši način čuvajo proti prečnanom, ter naglašajo, da hočejo državo urediti "brez terorizma" po svojih načelih. Ako se "državna misel" razširi na vso državo, postanejo pa koncilijantnejši. Na eni strani trdijo to, na drugi pa, da ne marajo hegemonije. I seveda, če bodo vsi državljani plesali tako kakor hoče Pašić, potem je stvar za radikalce rešena.

Vlada namerava prepovedati kandidiranje komunistične stranke v zmlu zakona o zaščiti države tudi pod drugimi imeni. To je nasilje, zakaj, kako je mogoče ugotoviti, da je skupina, ki se ustanovi po takem ali takem programu "protidržavna" v zmlu zakona o zaščiti države? Vrhutega je pa zakon o zaščiti države sam nezakonito nasilje.

Pet milijonov dinarjev za radikalno propagando. "Slovenec" poroča, da je vlada dovolila iz dispozicijskega sklada dvajset milijonov kron za radikalno propagando, s katerimi bo podpirala v prvi vrsti liste. Povsem naravno je, da bodo ti prodanci služili radikalni vladi, če dobivajo iz njenih rok ogromne denarne podpore, in sicer iz težko plačanih davkov jugoslovanskih državljanov. V Sloveniji nameravajo vsaj za volilno dobo izdati kar dva lista. Radikalci se zavedajo, da je časopisje najmočnejše bojno orodje. Zlastno pa je, da narod še vedno zaupa kupljenemu časopisju rajši kakor pa pošten, programatično čisti borbi za narodne interese. Tudi med nami proletarci je mnogo takih grešnikov.

Dr. Sušteršič nastopa doslej s posebno rezervno. Oglasa se, tiplje okoli sebe, zbujajo zanimanje s svojimi potovanji kakor bi hotel zbuditi med narodom večje zanimanje in eventualno hrepenenje volitev, da nastopi v volilni borbi za narodno skupščino. Vse njegovo ravnanje meri na to, da ga kdo pokliče v politično areno. Sušteršič sicer izjavlja, da se še ni odločil, ali nastopi kot politik ali ne. Vsekakor pa je taka izjava le formalna, zakaj dr. Sušteršič je vedel, preden se je vrnil v državo, kam bo krenil. "Slovenec" ga spravlja v stik s ministrom dr. Zupančičem in jugoslovanske zajednice, kar je prav verjetno, ker tudi zajedničarsko časopisje pričenja ubirati radikalne struje. S tem se pa potrjuje le naše mnenje, da so si bratci sorodni, čeprav se časih sporečejo zaradi bank ali verskega prepričanja.

Zanesljiv volilni okraj. Ker so demokratske postojanke v Sloveniji šibke, zato bo kandidiral dr. Žerjav v Šumadiji, v Sloveniji pa bo koval kompromise tudi z narodnimi socialci.

Vlada proti Orjunji? Orjunaši so silno korajžni fantje. Pišejo svarilna pisma, groze in vežbajo se po vojaško. Posnemati hočejo Mussolinija in njegove ljudi. Kakor pa čitamo v poročilih vlade, je pa minister naročil, da naj oblast nadzira delovanje Orjunašev, ker ima država dovolj moči, da sa-

ma sebe brani. Zdi se pa nam, da se minister za notranje stvari pri tem boji, da bi se utegnili vtihotapiti med Orjunaše "državni varni" elementi, ali pa, da bi Orjunaši, če bi postali preveč močni vendarle tudi nastopili proti bogati vladajoči klasti. Torej, bolja previdnost prej nego prepozno!

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je 3. januarja, 1923, nemila smrt pretrgala nit življenja mojemu preljubljenemu bratu

FRANKU SVETE.

in sicer v najlepši dobi svoje starosti 29 let, po kratkem bivanju v Ameriki. Še ne polni dve leti je hotela usoda, da je v premostovnu, ko je dvigal voz na tračnice prišel v dotiko z električno žico, na kar je bil na mestu mrtev. Pokojni Frank Svete je bil doma iz vasi Sabočevci pri Borovnici na Kranjskem, kjer zapuša ženo in dvoje otrok, mater, tri sestre in dva brata, ter mene tu v Ameriki. Pokopan je bil po katoliškem obredu v Moreville, župnija Sv. Roka. Srčno se zahvalim članom društva "Napredni Slovenci" št. 254, S. N. P. J., katerega zvesti član je bil pokojnik, za krasni venec, ki so mu ga položili v blag spomin na njegovo krsto. Najlepše se zahvalim družini Svetetovi, pri kateri je bil umrl na stanovanju in hrani ter mrtvaškem odru, za krasni šopek svežih cvetlic, ki so mu ga podarili kot prijatelju v zadnji pozdrav. Moja iskrena hvala družini Svetetovi za vso njih poštrevnost in ves njihov trud. Nadalje se prav lepa zahvalim sobratu Alojziju Jakobe, predsedniku društva št. 254, za njegov nagrobni govor, ter za krasni venec in ves njegov trud in izvrstno izvršitev svoje naloge. Hvala družini John Jakobe kakor tudi rojakom Joseph Phrme za krasni venec, ki so ga darovali pokojniku v blagi spomin kot znak prijateljstva. Lepa hvala sobratom Anton Svete in Anton Pršin iz Carnegija, ki sta prišla tako daleč na pogreb. Na tem mestu izrekam še enkrat iskreno zahvalo vsem udeležencem in vsem, ki so ga obiskali ob mrtvaškem odru in spremili na pokopališče. Tebi dragi moj brat pa naj bo lahka ameriška zemlja, počivaj mirno. Tvoj žalujoči brat — John Svete, Conemaugh, Pa.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, tužno vest o smrti mojega soproga in očeta

LEOPOLD DERNOVŠEK-A.

Umrl je dne 7. januarja 1923 in pogreb se je vršil po civilnem obredu v Cherokee, Kans. Rojen je bil leta 1863 v Trbovljah na Štajerskem, v Ameriki je bival nad 18 let.

Prav lepo se zahvalim vsem sosedim in prijateljem, ki so mi pomagali v žalostnih urah nesreče, ter storili vse kar je bilo v njih moči meni v pomoč. Posebno se zahvalim mojim hčeram Mrs. Krivec in Mrs. Božičnik, ter sorodnici Mrs. Augustin, ki so prišle iz Illinois-a k pogrebu. Prav lepo se tudi zahvalim društvu "Svoboda" št. 417, S. N. P. J., Postaji št. 3015 U. M. W. of A. in žolskim učencem in učenkam, ter hčeram za krasne darovane vence. Počivaj mirno, dragi soprog in oče in lahka naj ti bude ameriška zemlja. Zahujoči ostali: Johana Dernovšek, soproga, Leo, Frank, John in Martin, sinovi. — Mrs. Nikolina Božičnik, Mrs. Ljudmila Krivec, in Mrs. Leopoldina Indihar, hčere. Martin Gospodarič, oče preživele soproge. R. R. 2, Pittsburg, Kans.

Zgodbe o nekaterih krščanskih čednostih in nečednostih.

IVO ŠORLI.

(Dalje.)

Notri pa je že od sile lepo. Vrata pri vratih, in vse suho zlato. In iz suhega zlata z dijamantnim prstanom je roka, ki kaže za srebrnih stopnicah v prvo nadstropje, in je čitati pod njo: "Sveti Peter."

I, saj res! odobri Hudnik. Dolj na svetu pa smo mislili, da že pri vratih stoji in vsako šemo kar sam pozdravi.

Toda za enkrat mu gredo še preveč lastne stvari po glavi in zato urno odpre prva vrata na desni, in glej, že je tam tisti gospod, pri katerem se naj javi. Ročno mu pove ime, priimek, kraj in pokle.

Ni posebnega, meni gospod, ko najde. Kar v deseti oddelek pojdi!

In je vse razsojeno? se začudi Hudnik. Vse! Kaj misliš, da bodo še a Tolmenci izgubljali čas, ko jim dajo že drugi opraviti, da ne vedo, kje jim glava stoji!

Toda, če mu je bilo že tu, kakor da le mora biti kaka pomota v računih, njemu na korist — ko stopi v deseti oddelek, kar ne dvomi več. "Tristo. . . ! Če sem jaz to zaslužil, naj me precej. . . ! vzklikne in komaj zatre, kar se tu gori več ne spodobi izreči.

Skratka: nepopisno lepo! Tista vrata tam zunaj so takorekoč samo vhod v ta brezkonečni prostor; tu pa: palače, vrtovi, ceste, vode, jezera, pa spet palače, vrtovi, jezera, vode, ceste. . . In on, Hudnik, da naj kar izbere, kako in kam, pravi nadzornik, njemu doslej še po imenu neznan svetnik: ali palačo ali hišo, ali na hrib ali v dolino, ali pri cesti ali aredi vrtov?

Tam da bo, na vrtu, kjer je tako blizu do tega ljubeznivega potečka. "Pravi!" priklama nadzornik, zamahne s palčico, in že stoji tam hišica, tako nova in lepa, da se Hudniku kar mlo stori. In kar mlo mu je tudi, ko zagleda nebeščane, kako tihih in blaženih obrazov stopajo po belih potih in poslušajo muziko in petje angelčkov božjih, ki so jih polne vse veje. . .

No, kar se tiče te muzike in petja tudi Hudnik ne more tajiti, da ni lepo, čeprav je slišal že tolminake veterane. Samo. . . kako bi reklet. . . pol ure poslušal, pa ti je nekako dovolj. . . Bo pač tako: vse življenje si bil vajen, da si imel kaj v rokah, tu pa naenkrat nič in nič. . .

Ne da bi si upal priznati, ga obide nekaj dolgeas. . . In nehoti jo zavije nazaj proti svoji hišici. Tu sede kraj potoka in opazuje ribice, kako se pade po njem. "Kako bi bilo šele domače, če bi se ob vodici še kak minček vrtel — tu gorijo za tem ovinkom, na primer!" se mu kar samo izviže iz prsi. A glej — komaj izgovori, že se vrta glazek, in prav tam, kjer je bil reklet. "Oho! Tako je torej pri vasi!" veselo ostr-

mi. "Potem prosim pa kar še malo brvi čez potok, nekako takine, kakor je bila ona v grapi, ki sem si na njej tisto zadnje svoje noč menda nebesa zaslužil, ker drugače res ne vem, kdaj bi si jih bil. . . No, pa tudi brez tega je bila pravzaprav le čez vse lepa tista moč. . . Mejdun! če veš, da tudi še komu drugemu prede prav tako žaltava, kakor tebi samemu —!"

In tako se zameli nazaj v tiste spomine, ki pa so seveda samo še šegavi in brez vse človeške hudobije, da še opazi ne, kako že leži čez vodico zahtevani hloh. . .

"I, zdaj bi bilo treba pa še samo Rinež!" se Hudnik, videč ta novi čudež, glasno zasmije. In ali verjamete ali ne: komaj Hudnik to izgovori — že prihaja sem počesti od vrat v deseti oddelek sam boter Rinež.

— Ali si ali nisi? ostrmi Hudnik in mu naglo stopi nasproti, pročež mu desnico v pozdrav; zakaj vse sovraštvo je bilo s telesom vred ostalo dolj na svetu.

— Sem! pravi Rinež in mu vrne pozdrav.

— Pa tako naglo za menoj! se začudi Hudnik še bolj.

— Kako naglo? Tri leta je že, kar so te nali.

— Tri leta? Meni se zdi, da še tri ure ni! I, če pojde tako hitro čas, bo še večnosti kmalu konec. Pa je škoda, ker je drugače čisto prijetno tu, veš. . . Samo. . . hm, malo nerodno je včasih, ko ne veš, kam bi s časom. . . Prav je, da si prišel še ti. Pravzaprav sem ravno mislil nate, in kako je bilo na brvi. . . Kaj ne, da pravzaprav navzle vsemu čisto lepo? . . . Ali hočeš, da se greva tudi tu? . . . Naenkrat bo čas v kraju!

— Kaj, da se greva? —

— I, brvi! Ali je ne vidiš? Ali ni prav tista?

— Novi sonebeščan malo osupne.

— Pa kaj porečeš?

Naj rečejo, kar hočejo! Pa kaj bi mogli reči? Vsak po svoje! Midva jim tudi ne bova oprekala, če hočejo angelce poslušati. . .

— Pa dajva se no — ti moraš bolje vedeti, kaj se tu gori spodobi ali ne spodobi. . . privoli po kratkem pomisleku Rinež. Kje boš ti?

— Na tem koncu. Ko pride nadzornik, mu reči, da ti napravi hišico na onem bregu. Prav!

— Je.

In Rinež gre naprej, se ustavi na sredi in hoče sesti na brv.

— Ne, čakaj! meni ranjki Hudnik. "Dva stolička na eno nogo prosim, s svedrom spodaj!" naroči v zrak.

— Zakaj? vpraša ranjki Rinež.

— Boš že videl.

In že se spustita dva taka stolička predniju. In Hudnik takoj navrta svojega v brv; ravno tako stori Rinež s svojim.

— Pametno! pritrdi.

— Zakaj ne bi, če imaš in nič ne stane? "Še nastojalo zadaj, prosim!" ukaže zopet Hudnik. In se zgodi.

Toda ravno zdajci pride mimo nadzornik in se očitno začuden ustavi.

(Dalje prihodnjic.)

VABILO NA VESELICO

ki jo priredi

društvo "Gorenjc" št. 104, S. S. P. Z.

na Pustno nedeljo dne 11. februarja, 1923.

v Mozart dvorani na 1536 Clybourne ave., blizu Halsted St.

Chicago, Ill.

Začetek veselice ob 2 uri popoldne.

VSTOPNINA 25c za osebo.

Za vestransko dobro in točno postrežbo, ter dovolj zabave vsem bode skrbel veselilni odbor. Pridite in se zabavajte s nami!

ODBOR!